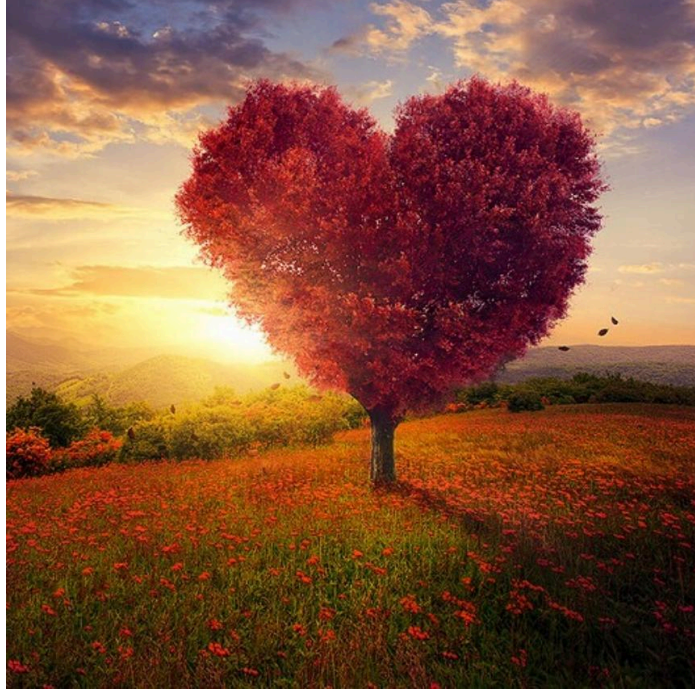

Sessiz ığlık

– nafiz-kara · 16 Őubat 2026

Gecenin mor sularında bir yara kanar sessiz,Rûhumun derininde kırık bir ney gibi inler.Yıldızlar ağır ağır dökülürken semâdan,Seni – yalnız seni der yüreğim.Ağır, ağır çıkar bu merdivenler ruha,Demek ki bana göre yaşlısın diyemezsin..Sözler yanar dudaklarda, kül olur, savrulur,Çığlık doğar içte, lâkin sesi yoktur dışarıda.Geri almak yok diye onu verdin bana sen.,Ayın solgun yüzünde eski bir matem nakışı.İstemedim, hiçbir şeyDurgunluğa suskunluğu -son- diyeEy uzak, ey mâi gözlü hayâl,Sen ki bir damla ışıksın karanlıkta kaybolan,Bu sessiz çığlık aldanmış mutluluklar üzerindenVe sonsuzluğa kadar seninle sürer, susarak...Bu yüzden sevmezken seviyorum seni,Düşer, vurulmuş gibi yer yer solar tenim.Bir kıvrımıdır giysinin bana yaşamaktan kalanVe çığlık, en derin yerinde kalır... sessiz.